

Recensie "Drie"

Hallo! Ik ben Britt Schuurmans en ik ben 13 jaar oud. Ik ben op zaterdag 17 februari 2018 als maasreporter naar de première van Drie geweest. Ik had niet heel veel verwachtingen van deze voorstelling. Het enige wat ik wist, was dat het een kleutervoorstelling was. Ik dacht dat het heel kinderachtig zou worden, maar dit was absoluut niet het geval!

Ayrton en Niek, die nu beiden een rol hebben in Drie ken ik al. Ik heb zelf meegespeeld in de voorstelling Ben Niet Bang. Beiden speelden ze daar ook een rol in. Ik vond het dan ook erg leuk om ze weer samen te zien spelen. Ze speelden allebei een erg andere rol dan wat ik van hen gewend ben. Dit was dan ook heel bijzonder!

Toen we de zaal binnenkwamen, werd ons gevraagd om op de bankjes te gaan zitten die voor de stoelen stonden. Die bankjes waren bedoeld voor de kleinere kinderen, waardoor ik het erg grappig vond dat wij er ook op mochten zitten. Het eerste wat me opviel, was het decor. Het decor bestond uit een wit achterdoek en drie stoelen. Bij binnenkomst stonden alle drie de acteurs al te spelen. Ze renden rond en stelden vragen aan ons en de jongere kinderen. Zo vond ik de interactie met het publiek erg leuk. We werden er echt bij betrokken.

Het stuk begon met het feit dat de jongens weg wilden lopen. Dit deden ze door boterhammen te smeren. Ondertussen vertelde de drieling over zichzelf. Zo kwamen we er achter dat een van de broertjes spasme heeft. Zo kan hij aanvallen krijgen bij bepaalde gebeurtenissen. De jongens gingen weg, met hun boterhammen in een grote rugzak.

Zoals ik al zei had ik echt verwacht dat de voorstelling kinderachtig zou zijn. Maar de grappen die er werden gemaakt, waren ook leuk voor kinderen van mijn leeftijd. Ik heb dan zelf ook heel erg hard gelachen om verschillende scènes. Mijn favoriete scène was denk ik de scène dat ze bij de koe waren. De koe met zijn koeienvlaai en hoe de jongens erop reageerden, waren erg komisch. Aan het publiek te horen vonden de kinderen het ook erg grappig, want er werd vaak gelachen. De grappen landden bij de kinderen meestal nog beter dan bij ons.

De kledingkeuze vond ik erg leuk. Ze droegen bijna allemaal hetzelfde, maar toch waren er kleine aanpassingen per jongen. Ze droegen alle drie een zwarte tuinbroek en dezelfde schoenen. Op de schoenen zat ook zo'n aanpassing; de namen van hun rol stond op hun schoenen geborduurd. Dat was ook iets wat ze aan het begin van de voorstelling aan het publiek lieten zien.

Ik heb eerlijk gezegd amper minpunten voor de voorstelling, maar een ding wil ik toch nog vertellen. Soms vroeg ik me af of de kleuters het zouden begrijpen. Zo was er een stukje dat de drieling rauwe eieren aten en dat heel vies vonden. Ik denk niet dat de kleuters snappen dat dit vies is en niet hoort.

Ik geef Drie vier en een halve ster! Het is echt aan te raden, of je nou een peuter bent of niet!

Britt Schuurmans